

meget lang Klamamus to forskellige Steder. Man kunde jo dog gøre det endnu kortere ved at henvise fra det ene Stykke til det andet; der maatte jo kunne findes en Form og en Maade, hvorpaa man kunde undgaa denne Vidtløftighed. Jeg haaber, at Udvalget vil give mig Ret i, at den Indfødsætning, som begynder med „saafremt“, kan ikke blive staaende, og Udvalget maa forsøge inden 3dje Behandling at komme til en bedre Redaktion af denne Bestemmelse. Dernæst maa det ærede Udvalg maasse ogsaa tage under Overvejelse, at man ikke kan gentage en Ting to Gange i samme Paragraf. Saa er der endelig mit Ændringsforslag under Nr. 3. Tanken er naturligvis den samme, som det ærede Udvalg har villet udtrykke ved den ofte omtalte Indfødsætning. Meningen er jo, at medens der ikke paa almindelige Smørfoustage maa sættes et dansk Stednavn, naar de ikke indeholde Smør, som er tilvirket i Danmark, saa skal det derimod med Hensyn til Smør, der her i Landet er pakket i Daaser, være Pakkeren tilladt at anføre sit Firma paa Daasen og i Forbindelse med sit Firma at angive sin Adresse, Hjemsted, Forretningslokale, sin Fabrik i Danmark, i Kjøbenhavn eller hvilket som helst andet Sted. Og uagtet der saaledes kommer et dansk Stednavn paa en Daase, som muligvis ikke indeholder Smør, der er tilvirket i Danmark, skal det dog ikke medføre Straf og de andre Følger, som ere omtalte i § 4. Men idet saa Udvalget har redigeret sin Tanke, er det kommet for Skade at aabne Vejen ikke alene for svensk Smør eller fremmed Smør, som er pakket i Daaser her i Danmark, hvilket muligvis kan være ganske naturligt og rimeligt, men de have ogsaa formuleret deres Forslag saaledes, at Smør, som ikke alene er tilvirket, men ogsaa pakket i Sverige, Finland eller andre Steder, skal kunne betegnes med et dansk Stednavn, en dansk Stedbetegnelse, saaledes at Folk i Udlandet, som købe disse Daaser maa tro, at det Smør, de saa, er pakket i Danmark, og at altsaa det gode Renomme, som Smør, der er pakket i Danmark, har erhvervet sig, skal kunne overføres paa fremmed Smør, det ikke er pakket i Danmark. Den ærede Ordfører har allerede berørt det, og jeg forstod ham saaledes, at han gav mig Ret i min Tanke, og at det vilde være rent forfærdigt, om Smør, som var pakket i Finland eller Sverige, skulde kunne forsynes med dansk Stednavn. Men hvis den Tanke er rigtig, at forhindre noget saadant, maa ogsaa Udvalget tage under nærmere Overvejelse, om ikke deres Forslag maa forandres

inden 3dje Behandling. Det er muligt, at den ærede Ordfører har Ret i, at mit Ændringsforslag lider af den Mangel, at det ikke udelukker andet end Anbringelse af et dansk Stednavn, og at det heller ikke burde tillades paa Daasen at sætte „danish produce“, eller et andet Ord, som kunde betegne, at Smørret er tilvirket i Danmark. Det er jo meget vanskeligt at udtrykke disse Tanker, og der er saa mange Hensyn at tage, saa det undrer mig ikke, at Udvalget ikke har været ganske præcist og kort i sin Redaktion. Jeg erkender, at jeg heller ikke har været fuldstændig heldig, men jeg har som sagt kun fremsat mine Ændringsforslag for at give det ærede Udvalg Lejlighed til at tage det under nærmere Overvejelse, og jeg antager, at naar jeg har hørt den ærede Minister og den ærede Ordfører udtale sig, vil jeg tage mine Ændringsforslag tilbage i det Haab, at Udvalget vil tage dem nærmere under Overvejelse.

Der er blot en Bemærkning jeg endnu har at gøre til Overvejelse for det ærede Udvalg. Det er angaaende Udtrykkene i Lovforslagets § 4: „en Betegnelse, der urigtig angiver, at Smørret er tilvirket i Danmark“, ligesom ogsaa angaaende det lignende Udtryk i Udvalgets Ændringsforslag Nr. 4. Det danner jo ikke nogen Modsetning til, at Betegnelsen indeholder et dansk Stednavn. Med andre Ord: hvis man ikke vil bruge en meget indskrænkende og bogstavelig Fortolkning af dette Udtryk: „en Betegnelse, der angiver, at Smørret er tilvirket i Danmark“, maa man erkende, som vistnok ogsaa det ærede Udvalg gør, at alene den Omstændighed, at der paa en Smørfoustage anbringes et dansk Stednavn, vil af Domstolene kunne opfattes som en Betegnelse sa, at Smørret er tilvirket i Danmark. Derfor er der ingen Modsetning mellem disse to Ting. Thi dette, at Smørret betegnes, som om det er tilvirket i Danmark kan, som jeg før sagde, udtrykkes paa mange forskellige Maader, blandt andet ved at anføre et dansk Stednavn. Man kan paa mange Maader bilde Folk ind, at det er Smør, der er tilvirket i Danmark, og jeg har rigtignok opfattet Loven saaledes, baade dens § 1 og § 4, at naar Betegnelsen var saaledes, at enhver fornøftig Køber isølge den maatte tro, at det var Smør, der var tilvirket i Danmark, saa kom denne Foustage til at falde ind under respektive § 1 og § 4. Men naar saa Udvalget giver sig til i et Ændringsforslag at opstille denne Modsetning imellem Betegnelsen af, at Smørret er tilvirket i Danmark og Anbringelsen af et dansk Stednavn,